

DOMOVINA

Izbeja 5, 15 in 25. dan vsakega meseca. — Duplji naj se izvedejo podjati uredbenstva in sicer naslednje. — Nalogi naj se vrstijo. — Za izmenitve se plačuje vsakekrat po 10 kr. od gornje vrste. Vojna za celje leta 2 gl., za pol leta 1 gl., za tretjo leta 50 kr. Narodna naj se podjati. Doprinosi „Domovina“ v Celji

Ptujske razmere.

Ptuj, v januarja 1893.

Prestopili smo torej v novo leto. Stano leto je za nami. Ni nam treba biti žal za njim. Toda, če tudi žal bi se, ne bi to bilo, vendar ni mogoče znebiti se žalostnih misli, ki nam polno srce, ako se spominimo preminulega leta. Ljudstva stopi neugodno za nas. Nikjer ni napredka, povsod namrečovanje. Čini se nam, da imamo opraviti samo z „nervinimi delami“, s katerimi se je poznal Gogoljev junak. Imamo „Narodni dom“, obiskoval je sicer in da finančijalno to podjetje vendar le uprva, to se da pripisati le izredni, vztrajni političnovalnosti njegovih rodnih kolegov. Malo jih je, a so — ljudi. Zdelo nam se, da se tudi slovenski jezik v tem „Narodnem domu“ do delnega skorenitve: smotilo, „Narodna doma“ ni samo to, da so izkajali od naših nasprotnikov, „Narodni dom“ mora nam biti svetilnica, od koder se za izkajanje slovenski govori. Če pa so slovenski smisli sicer to je grozno, sicer nečisto, da smo — v lastni hiši — le pastirski. Vendar na Sirostov vrhu je bila taka, da rajši o njej molčim. Opominim, da ta brezstrastnost ni ravno posameznik. V preteklem letu odzvali je „Narodni dom“ desetletno svojega občutka, pa tako, da se ni nič govorilo in silihi. Je tega sklepajo nasprotniki, da „Narodni dom“ si več na tako trdnost sta 1888, kakor bi moral biti. Nismo prijatelji prvih obletni in jutraj. Pa desetletna „Narodna doma“ bi se vendar le lahko oblagala. Ah smo v nemiri je tako nečisto, da se ravnamo po izreku: „Je petica da ima slovene“ in „človek to veja, kar plaša“

Okrajni zastop je v naših rokah. Dobra. Pa kako se tam potaja, kako se tam uraduje. Deliko je, če mora človek raziti na lastnem telesu. A v obliki je to neizogibna dolžnost. V našem slovenskem listu ne čitaš nikdar, da je ta „narodni“ okrajni zastop to ali silihi. Pač pa, je pogosto fitati v „Tagospost“ in „Pottner Zeitung“, kaj vse ti dobri moški dobrega in koristnega sklepajo. V teh dveh listih so imena „Zeleni“, „Gregoriti“ s lastno pridržanim primanjem, kakor ima dr. Hansa Michaelitscha, če je narodni kralj imenitno tovarstvo raje, saj je v nekaterih pravi strokovnjak — ta gospod doktor Hansa H. ... parlon Michaelitsch, moč je, kakor znan, predsednik nemškega „turismo na“. V resnici, lep vapered. Ali kaj storijo ti dobri zastopniki, narodni zastopniki v zadnji plemini svoj. Potuje jim — okrajni tajnik neki P., ki ne zna nič besed slovenski uradniki. Priljubljeni zastop, v katerem so nasprotniki gospodari, je tega morda imenitno „atolnim uradnikom“, seveda, ker je naš narodni zastopnik in se nasprotniki hiti tako brezstrastno, da so svoj uprja s tem varovali, da izajo, Michaelitsch, od katerega je zredil, hvar jim je treba. Če tudi so v močisti. Njegov prednik je bil narodni k. Anton Gregorič. Ta je bil pa od brezstrastnih močnejših mahom odstavjen, samo da nastavijo svojega privržence za njegovo mesto. Ker so nasprotniki videli, da bodo menda večino za vsej izgubili, so nastavili tega P. a stalno s pravico penzije. S tem so vzeli tudi narodni volni roke za mnogo let. Tako postopajo naši nasprotniki. Kako pa postopajo naši „narodni okrajni zastopniki“. V tem obliki je ravno zadnja svoj okrajnega nastopa jako počena. Ta nemški k. P., ki si v stano svojo slovensko sluge rešiti, pusti za prvi

kanjo plače, ker mu je dandana prenehanje. Dobra. Kaj sklenje tudi občeje. In se namurji za porokanje plače, je samo ob neki razmisli. Naj je njihova preveč v korist. Ne in naši narodni zastopniki, med katerimi se nahajajo občinski delavniki, notarij i. t. d. niso tako „kaniti“, da bi porokanje plače le pod tem pogojem prišli, da se tag P. prišli slovenski vsaj v toliki meri, da bo zamogel slovenski uradniki. Ni bilo treba nemoč s notrim uradniki in tako s tim nemškimi P. razviti, kakor so svoj čas razvili nasprotniki s narodnim g. Ant. Gregorich. Pa pogorje staviti ven dar smo „narodni volni“, če pa tega ne stori, ni več v lastni hiši gospodar, kajti ona plače tako, kakor je gospodje a la Eski, Orsig, Fichtennau, dr. Hansa Michaelitsch et tutti quanti se Vam, narodni zastopniki v obliki svoje, a da Vam pri dobri volji obliki. Vam hvaljo, v „Tagospost“ in „Pottner Zeitung“. Gospodi, ali je to značajno? Če nimate v Vasi ardin moč, ki bi pri tako važnem predmetu imeli dobre mihi, ki bi izuradno opravili keli slovenskega kmetu, onda odločite gospodstvo in ga prepustite našim nasprotnikom, ki Vam v resnici nadležajo — vaj s svojo brezstrastnostjo, izločite nasprotnikom kmetu, ker si ne upate jim v tako nečistem vpraskanju nasprotniki.

Tudi bodi neoprasen, moč jeklen. — tako svetuje umrli Jurčič.

LISTEK.

Nekaj novega o Dalmaciji.

Berilo g. Igo. Kaka v „Sloven. klobu“ na Izop, dne 17. decembra 1. 1892.

Opisoval sem v prejšnjih listih vedno le kroso jutraj delo delate, tudi nam nile Dalmaciji; karoli mudro moje, krega peten valovi obakajajo sivočiste občine; govori se o neminem obliki, da katrine strni gile nejezo gromje; našel dostikrat starinske gradbene z razvalinami predloga blagostanja in gladoke zalive keli čista kitiho palme in ogave, olike in losovici, kjer se vapija jutna luca (rta) in se zaznavajo pomembno in imeno, kjer po grbihi zdene dlebe mefja in vialno reje. Opisoval sem obliki in imenata drug notranjskih gori, divje pebeje in rale dolinice, kakor jih čoli mnogobroji vrni in vrtja. Da vendar za temi krasnimi krajinami toliko uboljšati zjedeno, ne bi misliti, toliko siromakova v vsakem olini.

Kdor si leto za letom upodobi to zemljo, kdor si je ogleda do njenih pol zakritih tajnosti s svojim očesom in pretrgnjenim dihom, umidi skoro, da od leta do leta blagostanje pada, a najde mnogo napak, ki se leto za letom množijo.

Zemlja, ktera ne napreduje — pogleda se v opustošenji. Najbolj nejezo zemljiče, ako ga ne obdelujemo, najlažjeje narava, ako je ne gojimo, ne more roditi stvaritve, katerih levi vedno raste. Kaa pogleda — vzrok je drugi, in to vidimo hitreje v Dalmaciji.

Reči moram, da je to, kar hočem navesti, moje očno mnenje, — ali misla, da mi bodo narodniki prišli, ki je leto kolaj prišlo živeti dalje časa v onih krajih, in kieri brezstrastno izjavja svoje mihi.

Pogledajmo enkrat na turinske krasote boletje skopa otelca. Maj vedno zeleni vrtni in imeniti lobi holi gradovi, lepe vadi, katerih zdajce se zredli v svetlih morskih valovih. Kateri zdajce primer! In ako pristopimo bliže, najdemo slabo — ali celo neobdelano zemljiče, opustošene vrtove, nerodne vinograde in utrueno turina postaja. Olike, ottrine, oronbi kaj krepko pogojajo, ali nikoli jih ne čoli. — In skoro odlijevo se vepojajo na vse strani, vrtni na pol stihli vod, vrtni čoli popolnoma vialni in treble. Novih sadljev ne vidimo nikjer. Malno vrhaja vialna trta v negrojenem, v neokopanem zemljiču. Umidi vialnih trti v zelihi, koja ne morejo plati, — ali če dve tretjini plodne zemlje je pustinja, — kjer samo neka svetiljiva rastlina krepko

pogaja in trski kvati, kajti njen ogreh toliko dolga vpliva na širo, da po njem vsakega lobi glava — pelog te se keri daleko in daleko goro gromje mefja, mefja, pogleda in drugi vedno zeleni vrtni, ktere pogojajo svoje koronine v plodno zemljo, koje naznajo po edni meter za daleko mal leporem in drugim krasnjem lobi. Ta bi lahko bili najkrasnejši vinogradi in sadnorniki — celo njiva ali vsaj tene najplehli hvarov in kosterjari. Pa čoli vrto so skoro prazni; na dveh ali treh gradskih zeleni tlebi in vialki „kopa“ — in nekteri druga obliki: — to je čoli vrtnarstvo. Kjer bi moglo kmeti odene golčave — postojna se niko gromje, kieri pristaja kitihi in svos, in kjer bi sadnorna drevosa mogla roditi mnogobojni sad, itiri k rečena ottri „hudočev trn“ (Pallanus).

Le to pa tu posvarajo mod olike čoli ali pa gojijo krasnolibi, in kterega cvetja se pripravijo mefja pri spah za prigananje turizma turboja (Zachert).

Nahajamo dostikrat v oblagodarjenih krajih, kjer potujejo — za drugi denar — si moči najti ni nekolihi jajo; da si utolihi glad, ali kajpico okusnega vina, da si utolihi žej; nahajamo na vliet bogate krajine, kjer pa človek, — ki ne ne nosi nobeli hane — mora gladiati, da kar najbrže uteče pretežemu gladi in slabosti.

Pokrivateljstvo je naradni pomen. In okrajne blaginje, torej iz ljube slovenskega kmeta, bode se odalj plačevala moč, ki ne zna slovniški zadržati, če ravno bi to njegova drženost bila, vija plača, ko za naki narodni zastopniki tako ugledni, močni, zadržati, da jih "Tagespost" in "Petanet Zeitung" hvati. Kaj bi strelci Zvezci in takem slučaju? Ozi bi slovenskega uradnika disciplinarni pomen odstavili brez vsake penzije, če jim ni bil po grdu. Mi pa nasprotniku plačo povzročimo in ne znamo, da obstoji določilni plačarji popis in zakoni, če uradnik ni v stanju uglediti vsem zahtevam, ki so v postavi utemeljene. V resnici — tačna nam majka!

V Ljubljano!

Oi nekakj splošnoje bode Ljubljano, jelino znanje mesto, ki je v rokah narodnega zastopa, kot narodno sredstvo slovenskega. Od to se od nekakj zlagali harki narodnega občinstva, to in ima tudi v bodoče dobaviti največ ljube kulturni razvoj slovenski. V tem oziroma je Ljubljana posebno napredna, odkar je njen mestni v narodnih rekah. Očitno društva narodne izobrazbe, kakor so dramatično društvo in glasbeni matice se lepo razvijajo. To je na razvoju slovenskega živja neizmerna važnost, zato so ta razvoj vedno spremljali najpogostejše naše boje. Zato smo se tudi Slovenci izven Kranjske zveščili, ko se je končalo odprto krasno novo gledališče, ki je že kot starša naš ponos, ki je plod slovenskega uma in ki ima še posebno važnost zaradi tega, kar ima postati enkrat izkinito dom slovenskega uma.

Radi se poprijemo torej župniski Slovenci prve priroke, ki nam bode dana ogledati in to predelo slovenske gledališče, čuti na oira slovenske glasbe ter objeti svoje krajanske brate na njihov zemlji. Določni smo jim in oblik, kar so tudi oni nas vsakdar radi obiskali, določni tudi zaradi tega, kar je naš naš prihod v stanju vsaj nekoliko pomirjivo uplavit na razpisani bratarki prepri, kar tako od arca belimo.

V nedeljo popoldne 22. t. m. bi bode prvi župniski gledališki vlak v Ljubljano. Stajarniki Slovenske na čast igra se bode prekrasna sprevraga našega duhovitega rojaka dr. Benjamina Ipavca: "Teharski plemiči". Vrhli bomo torej na odru kos zgodovine župniskih Slovencev, kos družinske okolice Teharske.

Kdo ne bi rad preželi te prilike, da si gro duko opojt narodnim navdušenjem. Nam, ki se hujemo v velnem političnem boju potreba je takega občutnega utika. In zjega imamo čepiti novih sil. Naj ne zamudi torej nihče te prilike. Polititno v belo Ljubljano in pokakamo rejakom in nasprotnikom, da v nas še krepke živi ideja celokupnosti Slovenstva!

"O čem pa ljube živijo?" pravi ne neki dan moj drug. Zemlja je toliko lepa, čini se tako bogata — in je najkrajnjim stvar na utihiti ni moči dobiti — za drag denar? — Da, o čem živijo oni ljube? — Zadrževali so in — tudi najzadnja krasa jim je še dosti dober. — in najodrežanje vino je tako okusno. Kaj se čez in kar jim zemlja prinaša to brez mnogega truda mraz bi se za vsi trudi, kar jim ni potrdna?

Ali dovolj o tem. Kdor je poteval po Dubravci, okusi je dosti.

Ta apatična zadovoljnost pa ni znakot v svoje znanje, ki stija vsako veselo do črnatoga delovanja — utrjuje in da prebivalci se morajo priti do pravega blaginje, la ker v domači zemlji nemajo nade — ali bolje rečeno, ker so v domači zemlji izgubili vsako nado težje bodočnosti — zato mladina v velkem hrepu začenja na morje in — kaj je očitna izguba na deželo, preko morja v novi svet, in domača zemlja opusti stedi, kar jej premanjkuje prdnih in žrnitih nik; domača zemlja him, stanovitno izguba. — in ako se ne poboljša ono stanje, ako se bodo mladi svet tudi na najprej šli v Ameriko, v stani hrepu kakor do njaj — tedaj bo prišel čas — in si toliko žalost — oni čas, ko ne bode moči — odstraniti storojne škoda, ki tudi zemlja ne bode zmogla rešiti jej se prebivalce.

Celjske novice.

(In celjskega okrajne.) Znano je, da je po tekstu doba dosedanjim okrajnemu zastop celjskega in da se pridružijo nove volitve. To vodi jako dobro celjski nemški, kteri je dosednji okrajni zastop trn v peti. Imde jih je zabolelo pred temi leti, ko so morali izročiti gospodarstvo Slovencev, se hujše pa jih boli sedaj, ko vidijo, da se gospodari z okrajnim premoženjem vstano in dobro. Da tega svedra nočejo in v svoji strasti tudi ne morejo priznati, je lahko smetno. Izmišljajo si torej različne laži in kritikoje čez vse, kar koli stori okrajni odbor, celjskega zastop, ni jim prav, da obhajajo in popravja okrajne ceste, da mišuje okrajne doklade, da skrbijo za dober in vreden postop in da sploh gleda na vsak krajcar, ki se ima izdati. To vse jim ni prav in jim svedra ne more ugajati, ker ne razpeljara vode na njihov nemški miz. Kaj torej storiti? Volitve so blizu. Te novešne Slovence morajo vredi na vsak način! Začnajo s oprejanjem, če to ne pomaga celo s obkrovanjem in res prisilajo je, "vlastara" v raznih številkah razna, popočena nemščina poročila. Ker so si napadi stali način bralcem iz popravkov v "Slovenske Posti" naj ostanejo tukaj neompetni. Nekrat pa se je, "vlastara" območnika. Sprevideli so naki "poslilnost", da z lažmi ne pridajo daleč, ker se smutitijo obrivno sami sebi; popojnjo se drugo svedra, ktero se jim je toliko prišlo in kterega se poslužajo tudi posebno pri volitvah, namreč lepih obljub. Šli so, da obhajajo svojim, siore tudi je nekaj bolj omahljivne pristanka, kakor tudi drugim volivcem v okrajni razne naprave, n. pr. nove ceste, mostove, dobre zasilnice in več tih in smah lepih reči; volivcem odlika Lubezke obhajajo zvez cesto od Lubeznega na Teharje, če bode dobili spet, "Nemci" okrajni zastop v roko. Tu pa so prišli prepogost, kajti prepričani smo, da vsi dosednji okrajni zastop ravno tako dobro, da je ta cesta potrebna, kakor ti "poslilnost", da, še več, ni vemo tudi, da je dosednji okrajni zastop še dnevno obhajal, da se ta kakor tudi druge potrebne ceste napravijo, pa vsaga okrajni zastop v treh letih ni mogel storiti. Stori je mnogo, stori je več kakor prejti okrajni zastop v celi svoji dobi in to zapemamo si, ki plačujemo davke in v temi okrajne doklade v njih temu, da je mišal okrajne doklade na 4", reči stori odsetke. Ko je prejti okrajni zastop pod načelnikom Savojcem ali prav za prav Preamer prejel občinsko cesto okoli Trnovlje v okrajno cesto II. razreda, znal je kljub temu, da je poizbil vsake priklade, takoj 8000 glb na posodo. Vspelnaje pa Trnoveljske in poredali nam bode, da so morali za plačilo, ktero so zahtevali pri naslednjem te ceste, tri leta čakati in potem se tri leta težiti. Ko pa je dosednji okrajni zastop prevzel občinsko cesto Zalec-Piriska v

okrajno cesto II. razreda, popravil čisti. Teharje. Pervika na dvak desetih, potem vrtanjsko okrajno cesto pri Novicah, v Laskovici in kakšno mnogo drugih reči ali manjših naprav, kar je vse stalo nad 8000 glb. (vse tiste glb. a. v.) v enem letu, si bilo treba vati ali krajnarja na posodo in si bilo treba čakati ali izstati nobenemu delavcu na plačilo? Obetati in delati obljube je svedra bolje, kakor storiti, naravno je torej, da so naki lažilivci tako hitro z obljubami tukaj, posebno če vedo, da se bližajo volitve. Ker pa jih dobro poznajo vsi in vemo kaj so storili resitno za okraj, dekar so imeli v rnkah okrajno blaginjo, lahko nam ne bode odločilo se, koga hočemo voliti za naprej v okrajni zastop, naravno tudi, kterih dolo in lepo svedra naših treh let vidimo lahko vsak dan, ali tiste, kteri nam prišlo je ob časi volitev a svojimi obljubami, kteri potem nikoli ne izpolnijo. Hočemo pa biti opretni in pokazati tem volivcem v vrhli občli poročil vrata, ako nas bodo naslednje a svojimi nedelnimi lažmi. Tako naj stori vsak polien in narodni volivec; kajti pastil nas bode le potem pri miru, ako jim bomo pokazali resnost. Da bode potem smaga naša, v to pomoti bog in sreča pomagata! Slovenci volite!

Poslilnost v Celju imela je leta 1892 prometa glb. 1744.119.67. Prišlo je leta 1892 novih zadružnikov 187, kateri so vplačali dolehek glb. 2519.—, izstopilo pa je 79 zadružnikov in vadijali dolehek glb. 654.—; tedaj je prišlo po več 208 zadružnikov in na glb. 1865.—, več dolehek. Leta 1891 je bilo 2163 zadružnikov, kateri so imeli glb. 30.351.— in je bilo tedaj 2371 zadružnikov, kateri imajo vplačanih dolehek glb. 32.216.—. Imavnih volj vidilo se je 1. 1892, glb. 328.985.72, vadijalo pa glb. 373.349.46, tedaj se je več vidilo na glb. 155.642.46. Stanje hranilnih volj leta 1891 je bilo glb. 767.008.40, koncem leta 1892 pa glb. 862.710.96, brez kapitaliziranih obresti za leto 1892. Povrač se je leta 1892 izplačalo glb. 181.474.01, vrnilo pa glb. 83.824.94, tedaj več povračilo glb. 95.649.37. Stanje posej koncem leta 1891 glb. 805.008.94, tedaj stanje posej koncem 1. 1892, glb. 700.718.21.

Južno-čeljske hranilnice v Celju bile je stanje vlog koncem 1891, leta glb. 699.140.421, na novo se je vložilo 1892, leta glb. 607.365.72.— Vadijalo pa se je 1892, leta glb. 402.986.63. Stanje vlog brez obresti bilo je koncem 1892, glb. 935.889.12. Stanje posej koncem 1891, leta bilo je glb. 658.341.96. Na novo se je posodilo v 1892, leta glb. 304.307.17. Vrazil so posojila glb. 23.874.04. Stanje posojila koncem 1892, leta glb. 862.648.47. Dinarzaga prometa je bilo v preteklem letu glb. 1.801.737.05.

Da Celje ni zemsko mesto in da niso ondi Slovenci je postil, vsiki, bolniki, jetniki nidi, kakor trdi to g. dr. N. Kermann, prva jama dopis okrajnega teharskega sveta celjskega na krajni klobki svet celjske okolice z dne 4. sept. 1877. l.

Želim, da sam slabi porok! Ali kakor se najda kabi, nimam nikakove boljše nade.

Da je zemlja bila nekakj bogin, in da zdaj onega blaginjeva nikje ni moči zapaziti, kakor nam razveljavljata velikanski podujaji okole. Dubrovnik in v Rihah, po otokih in v srednji Italiji, to nam značijo ostaline nekakj prekrasnih vrtov z vrtami vitkih sok za trte, z rodovitki, ki so izbrnoli pod gostimi lovrčniki in dišečimi pomenjavci, s tescami, kjer še danes osamljeni edci, pomi potoneli razni cvetci, prirejeni in daljši krajci, — to nam kaže etitno nadzorno kmetje po cedenjih grobnih, ki med vsakimi opreznimi znači kraj politika viti utrenjavko, juncakov i. t. d. čoli tem. In kam, razveljavljaj kmeti, metvalski kmeti, ima vsakega mogotnji glas od zrna, ki vabi live v cvetki; kajti oni — nam govori v napomejnih slova in slabi prednikov in neslavi potomcev. Si ki taceriti, lapides clausantur".

Vse je profila krasota, prošla blaginje, in danes meha tudi spomin na one krepoti, ki so vladale še pred sto leti!

Kako tedaj nam sro bje, kadar si ogledamo one brljanom obrateno celjavo, os zapadne vrtove, po kterih leže raztrnjeni ostanki starinskih sok in starodavnih kipov, na ktere se danesnji potomci še toliko ne brinja, da bi jih

pekupili in shranili, ravno ako kati Anglijan digne in jim ponudi nadej dobro vrti!

Pa kje so vzroki tem prikazen?

V prvo, da je bila Italijanci nekega let skoro izklučena od ostale Evrope, in se danes je stvar leta. Za ono obdobje kmetovine ne gleda se nikdo — akoravno je bil Cesar upomni nje važnost, davi so tudi čimaki imperatorji vse moči naspelali, da okrepijo in vnovijo; ono važno obdobje, važno za vladanje sveznih republikov sredozemskega morja! In danes uborna ta zemlja s pičlim svojim prebivalstvom ne vzhaja nikakovega zanimaja!

A v koliko korist stiti došli, ako se za nimamo za nje, kake nam napredki bližnje Evrope, na koje dostikrat moramo in naloga stališa gledati z veliko zavistnostjo.

Prodi zemlja dalninskega — n. pr. olje in vino izrađajo se — v mostarske dolebe, v Avstro-Ogarni izrađa se jako malo; in one stvari, ki se v Avstriji in Ogarni izrađajo, — so najvalje, kar sem jih kdaj videl. Mišli bi, da je Dalninskega najvaljeva blaga — in to za drag denar, za jako drag denar — krži se kupco oboli ukrade in hupo.

Kdo je temu vzrok — vsek nje: samo oni ne govorijo o tem, kteri bi bila dolina!

prjeto razloži, kakor pri nas. To je zgodba dokladu Sokolova vesdanja na Stefanov dan. Človeka mora v srce vsaditi, ko vidi, kako politično in dostojno se ona naše ljudstvo obnašati in zabavati. Takove zabave bi moral vsak odkriti rodoljub pospeševati po svojih močeh. Žalostno pri nas v Zagorju takerti namrečajo in mazih knjižnih vrstov.

Na programu ste bili igra „Dva gospoda in jeden sluga“ in „Župan“; potem pa ova vrsta lepih povelj. To je se je gluko igralo in tova povedati. Ti igrali bi pač lahko bili vsaki marširarstvo večnega dne. Tu si bilo „roba šepetala, ki se po dvorani bolje sliši, kakor na odru; ampak vse je šlo, kakor na tili. In a kakovim ognjem se je igralo? Videti je bilo, da gre tem vrtnar namradnikom njihovo delo od srca. Dopisala je posebno druga igra, ki je prav naslaj se tako razumev odzvanjala. In se hvalislo posebj vsačega igralca, povzgodeno samo najmetljivo igralcu Vekoslavu Kodrovi, ki je tudi kot perka vse odkrivala. In v metljivo se bili, drugi sili doli prekosti; očitno župan je bil izrečno predstavljen.

Če pomislimo, kako daleč namom stanjajo posmenali igrali in prvi, koliko mraza in slabe poti so morali prečiti, ko so po oca rve daleč hodili k vajam, potem moramo res očetu dovolj pohvaliti.

Običajno, politično narodnega občinstva, se je slišo očitno in hrabro in vterbov anoglo. In Celja sta prišla kot zastopnika celjskega šokola gđ. dr. Rošica in dr. Glasar od domačin burno podpravljanja. Tako je dal vse včer neozhalno moim slika narodnega župana. Čustveno na takem uspehu „Zagorskega šokola“ in njegove vršice stanovali. Na evidej!

Is Krievine pri Pugi. S težkim srcem smo pričakovali dnova volitve, ktera naj bi odločila, je li bodo našoj nemški gospodstvu v naši občini ali ne. Vsek vendar imamo pri sebi srčno željo, da vendar enkrat Krievine pokane pri volitvah svoje prave slovenske krvi, kar si je tudi zgodilo 8. novembra v veliko veselje vasi, ki iskreno ljubijo svoje domovino in svoj mladi materini jezik. Zmagali smo v tretjem in drugem krogu, in v prvem krogu so se še vzdihali naši nemški; v to so gđ. Stalzer, Bergbela, Kolbner in Wranitsch, slednja dva iz slovenskega nemškega tja, so po svojem slovenskem imenu priime „Wolkonskaja“. Pri odborovi volitvi dne 22. novembra bil je na župana izvoljen vrh in navadni knez g. Topolnik. Tudi za svetovalce so bili odobreni vsi naši, toda le prva dva sta prodila, tretji svetovalec pa je postal naš priljubljeni gđ. Stalzer. To bi se skor ne bi zgodilo, toda ko so naši nemški videli, da jim še huda prede in še svetovalec vrben od njih ne bo tedaj sta se združila gđ. K. Hens in Wranitsch ter sta v slovenskem jeziku, ne pa „taji“, (kajler je tonač sila, volja tudi jezik „bidiljar“) tako dolgo pregovarjala naše odbojke, da so se naposled dali ometati, ter voliti Stalzerja na tretjega svetovalca. Krasno so Slovenci spoznali, da tega pod nobenim pogojem ne smejo stati, pa kaj, ko je bilo še prepomo.

Ali gđ! Tudi našemu Stalzerju se ni nič kaj dajalo mesto tretjega svetovalca, kajti dolereno se mu je kot prajutjem vsespomenu župana dasti pravnilo. In kaj se je na to zgodilo? Naši nemški so se potrdili pri okrajnem glavnemstvu, dasi n so imeli tako raznjajnega naroka, in to je volter župana in svetovalec vrogo. No, Slovenci so temu sili tudi tati se ne ustajali, pač pa so sedaj predložen spoznali, da so nemškiarji od prvega do zadnjega breznačajni ljudje, katerim nobeno sredstvo ni preostalo, da le dovedejo svoj namen ter namreč grdit in zasmejavati veri, domovini in vsačjo zvesto udani narod slovenski. Zgodajlano se je sklenilo pri hodoč odborovi volitvi pokazati temu temu, ki se je najbolj repenši naš politični namni kneti tudi njih zasoje, da niti zahtji svetovalec bili ne smečti, kar se je tudi vresničilo 11. decembra, ko so bili nepri vsi priljubljeni voljeni na njegovo mesto pa prišli navadni knez. Sedaj pa gđ. Stalzer lahko pomisljuje lažerno rešico pregovora, ki pravi: „Kajle visoko leta, se niko vade“; mi mu to blaznijo in sica privoščimo.

Dokaj časa se je ta stvar vlekla, metli so se dvomili, vendar pa je izšla Boga, naposled naša slovenska stvar sijojo zmagala. Rogorjenje nemškiarjev je našim knetom odpeto oči, da so takoj izprevideli, kakšni plitvi so ti „tajičari“. Občina, ktera je še pred kratkim spala v narodnem očaju, se je na enkrat prebudila ter spoznala, da je skrajni čas, da ona stopi v vrsto drugih narodnih in narodnih slovenskih občin. Vas čast, toraj zavodnim Krievinarjem! H knetu se le helimo, da se sedaj takoj vstopi slovensko uradovanje, da ho Krievina i v tem očaju pohala, kako ljudi in spoštije mlaj naš slovenski jezik, ktera pristopajo leta pravice kakor blazni nemški.

Razvito je in tega, da se da vse doseči ako imajo ljudi le nekaj narodnosti in sica za narodno stvar. Toda je ljudi vstranški počuti, kajli ravno nemščini našega ljudstva je največ krivda, da se masiktera vsi tili popočoma v nemškiarstva. V takih krajih pa tudi vedno gineva ljudem do vero in do lastnega rodnega in ljudstvo v vsakem očaju propada. Da se pa naše ljudstvo povrne svoje svoj dostojnosti in svojih pravic, to je našega slovenskih rodoljubov. To se kaže edinstveno v dejanju. Govorimo manj, a delajmo bolj, kajli le tedaj bomo ometili naš narod, ako bodo navdušenim bodam vsikdar sledilo tudi dejanje. V tem očaju jako veliko pomena stajajo dolžna berila, tako časnikar, kakor knjig. Zato pa se takoj tudi pozni kraj, kjer se vadi dolžniki in učitelj, ki vsajmojo pri vzrejanju prave: „Vse za vero, domovino in vsačjo“ vesno in vsačjo delajo za vseh-narodni napredek našega naroda. Zetjavno toraj vse svoje moči našemu narodu, da bo mozel i v bodoče vztrajati v težkem boju s svetraki, kteri mu siona bodo odmeti najdražji svetilji: vero in budo materino!

Silvanec pri Celji. Kje neki si bil, ko je Bog namreč delil, da se le sedaj probaj vstajati ter zabavati krajci, da korakati za svojimi predniki s nezvesteno pogumnostjo v svoj blagomerni napredek!

Res, pošati vstaja vlikih svojemu še davno potujenemu mlajšemu, vendar pa zažel se je verno ghati s drugimi, da bi ne zasotli kroevnjaki Silvanec.

Letica, ravnal se je vedno zredajoč razne novosti dobrih narol, ali sedaj imajo narodnega zastopnika, ki mu bodo brata zaslomba in volik niti svojih podvajo, bolje korakati zavednati naproti. Časi so nametni postali, masiklje tudi ljudje, večina so pa le bolj prebuzani, da — nevlarji, potelja je tedaj volja, da se Silvanec tudi znane postavljati na svojem od Boga in po postavi danem slovenskem polji.

Ube moseca novembra m. leta je dotal potreja pravila od o. kr. del. namestnika, knala potem je bil od-lečen konzervni odbor po politični občini, toda, da ima silvanško bratno društvo sedaj postavno dovoljenje za izvrševanje svojih si stavilnih načrtov v lastno blagostanje.

V konzervnem odboru, ki je tudi v pomejli volitvi neuprimejen ostal, so sledeli izbrani: g. Ivan Kozar, župnik, predsednik; g. Mihael Kadar, silvanški magnat in ledski ogled, i. namestnik; g. Zemonir Voga, navadni knez i. sveta, i. namestnik; g. Fran Lončica, tajnik; g. Boštjan Sirk, nadzritelj v. p. denarničar; g. Galpar Vaber, in Gregor Tarabek, vol. vrh, zavezni Slovenci.

Na novem letu dan je bil obhaj abor, ki je sprejel nove ode ter jih vstetil med svoje pravice. Takoj apra jih ni ogromna občina pristopila pri potujenem društvu, vendar se afa-soma političnajo zavolne očvno h glavnemu stoku, vstetil lastno korist ter prosijo odra za vnaprej. Zuhetel je sicer, kakor zmo, tedaven, pa vendar čas zavednosti bodo ukropi vse, kajli zavedali delavcov imamo knala Boga dovolj in podlaga kriteronostnega društva je na čili, trdnih narobih. Vapalno tako delovanje si pa mora tudi nekoliko ogledati politiko, brez katere ne sme biti sedaj nobeden zaveden Slovenec. V to serho kot tudi na potik in kratkocasnost si je društvo narobilo le-le časopisa, oz. knjige: „Domovino“, „Slov. Gosposlar“, „Mir“, „Domoljub“, „Vrtec“, „Kmetoval“, „Slov. Matice“, „družba sv. Mohara“. Več drugih časopisov, večina omakno, so naroli posamezniki, ki potrebujejo več politike.

O priložnosti hočemo poročati več o našem posebnem političevanju; bodite pa nam zvesti za naše izjavo, da lastno krščanski mir in ljubezen. Dolžni bomo v svojo korist in za blagopis slovskega kneta, da si bode opomneli v svojem grobnem stanju z boljše gospodstvom. F. L.

Razne stvari.

(Kako v Ameriki mesta rastejo.) Eno največjih mest na svetu je Čikago v severni Ameriki, ki šteje 1 in četr milijona ljudi. Pred 60 leti pa je bil vse prostor, kjer zdaj mesto stoji, še nepravno močvirje in le tri družine stanovala so tam v lesenih hišah. Sedaj pa je to močvirje posušeno in po njem razliza se ene najpompnih in največjih mest celoga sveta. V tem mestu se je 1.1. odprla svetovna razstava v spomin, da je minelo 400 let, odkar je Kristof Kolumb našel Ameriko.

(Zdrav kolere v Rusiji.) Po najhujših podatkih je umrlo lanske leto v vsaj Rusiji 200.000 ljudi za kolero.

(Drava pri Osnku.) Je popeljena raztrkala in ima led, kakor se je dogajalo po komarji, debelost 23 do 25 centimetrov in se lahko hodi in vso preko Drave v nasproti leteči kraj Kildarda.

(Strela v Janzevici.) Dan po novem letu proti 8. uri zvečer troklo je v cerkev v Malom lžu v Bulgariji ter je nastal ogelj. Ker je cerkev precej daleč od vasi, prišla je pomoč prepozno. Cerkev je pogorela popolnoma in so ostali le goli stropi. Trije otardi so razpokali in samo tabernakel ostal je nepoškodovan. Cerkev ni bila zavarovana.

(Štiraj na severnem morju.) Kakor se poroča iz Hamburga, sta ob okoli 10 urah pramici v severnem morju našli viharji, ki so proizročili veliko škodo. Mnogi ladji se je potopilo.

(Novoro.) Na kolodvoru moje postaje Ala na Tirolskem se je razpočil v italijanskem omarskem magacin naboj petarinskih kapulnov. Nozrodo prouzročil je delavca Tagnotti, kar je nepravilno ravnal, ko je zapiral naboj. Delavca je razplalo na kose in je bil takoj mrtel. Več drugih delavcev je bilo ranjenih. Široka pa vsaj nemreži je le bila, da se ni vajo udajajoč drug goli poleg lednih nabojev s jednako nevarno stvarno.

Književnost.

(Pepelnikove kalender.) A. 1893. prinala Hrotopica in sliki pokupnega Jamskega, ter vso snov, kakor prejšnja leta. Priporočamo posebno to izdajanje in brer vsakega dobitaka storjeno dela. Stane 1 glj. 25 kr., ter se dohira tudi pri Drag. Hribarju v Celji.

(Dr. T. Rosinove „Obšine književne odzra“) je od ministrstva potrjena. Dole se v Drag. Hribarju zahteti v Celji po 80 kr. izvod.

(Matice slovenske.) Je letna izdala krasne slovenske knjige: Letopis, Goriško in zgodovinsko „porvot“. Z ognjem in mečem“. Posvebo lepi ste slednji dve; kajli primata obilo izrednih podob.

(Spomini na znamenite mlade slovenske.) Čital Varnodari Hita, dne 9. aprila 1892. v trški „Slovenski Nitinosti“, je mala knjizica, ki prinala na kratko Hrotopice vse slovenskih rodoljubov. Dotali je pri g. Maku Coketu, umetniku „Edino-sti“ v Trstu. Natančnejšo oseno primati bodomo kameje.

(Zakoni, ukazi in naredbe) o davčnih olajšavah ter o državnih podlogi za vinodolne kraje, koder je trina vsi Zakoliti in izdati dolžni od krajskaj. Dotali je tudi pri dobrem odobra.

(Goriška „Sela“). Pri slovenski tiskini, urala bode po novem letu vsake 14 dni prilogo „Primorce“, na katero se more tudi posebj naročiti. (Cena 80 kr. na leto).

(Vesna), diploki list, ki izhaja v Celji, bode izhajala tudi v novem letu enkrat na mesec (15.) in stala 1 glj. 50 kr. na celo leto.

(Edinost) ima tudi prilogo „Nevitna“, ki se bode odprla posebno po Primorskem.

(Primorski Slovenec) pa je za sedaj novemu letu, ki je počel izhajati v Trstu.

(Amerikanški Slovenec) bode izhajati tudi leta 1893.

št. 613, v katerem je med drugim rečeno, da člena v celjskem mestu več strank, katerih stroci so namo slovenskega jezika značilni in da se taki stroci nimajo sprejemati v prve tri nile razne nemške ljudske ideje, kar so tudi zbirali na sestrih. Leta 1877, torej bilo je v celjskem mestu več slovenskih strank, ki so imele na čelo splošnih strank, tako, da so bile lahko obšli pravnice pripomni, da tisti čisto slovenski stroci ne bodo prazni v čisto nemški ideji. Sedaj pa bodo g. dr. Neckermann trdit, da se v Celju Slovenci k večjemu ne poznajo, če bi se v celjskem mestu več slovenskih strank, jih mora dnesti biti gotovo še več! Danes imamo Slovenci v Celju svojo pomnilno, lastnino, svojo tiskarno, svoj čimnik, kar leta 1877, ne vraga ni bilo. Danes je v Celju mnogo slovenskih odvetnikov, elektrikov, trgovcev in nakladateljev, katerih število od leta do leta narašča. Čudno je torej, da more g. dr. Neckermann tajiti, da Slovenci ni v Celju, kar pač mora gledati vsak dan, kako zapredajo v vsakom ostan; mogoče je takoj le dvigniti ali spustiti g. dr. Neckermann in njegove pravnice ali v postah, tako, da ne vidijo in ne slišijo več, kaj se gode okoli njih, ali pa hočejo iz strahu, da ne izgubijo materialnih plač in lepih nagrad, zatajati resnico. Pa naj bodo kakor bodo, g. dr. Neckermann se je nemisljeno blestnil s svojimi govorci, ki so tudi tako le, kot je bilo, ko so Slovenci ne bodo mogli več skriti vstop v slovensko hudo in prazno k mestni namo gospodinstva.

(Zaradi se je vrli narodnjak gospod dr. Dragotin Trnec z gospo Miroslavo Rajmanovo Mahorčičevo iz Solana. — Čestitamo!)

(Vendar nikoli! Upremo solide na ču-naj zavrže je pravično načrtovane okrajne hodišče blagodej celjske, v katerem razkro, da morajo biti delegati iz mesta Celja, kar ne moremo. — No gospode so se zopet jednokrat blestili, kar pa nima nič ne, ker so tega itak navajali. — Mi pa bodemo prili, da ne povzročimo po petdeset dveh let. Prihodnje več o tem.)

(Makarica, Celjskega Solana) dne 5. avgusta t. l. obeta bili slajna in originalna. Se črna makarica tega državlja je prav dobro vedela; izmakala leta pa se je vrhila še tako igro, da so bili vsi občledenci pravi presenečeni. Ker je pa vedno breza zapreda, mora se torej letni lamski vajah nepot prekiniti. Zaradi tega pomislil se je odhod a g. Ivanom Jeremcem, Petrom Magličem in Francom Mayerjem. Kakor se sedaj večkrat podlagajo občvana posvete ideje, tako je tudi tej makarici priložen poseben značaj in sicer, kakor zremo zaprosi — jedna noč v Kiangningjangu. — Deklaracije so v pri-mernem ključnem slogu le narobe; kosmični vdelodenci naj se sveda razkrijejo po kraju. — Tiste pa, ki imajo preveč strahu pred Kitajci,

opozarjamo, da je tani tudi celjske kolenje Re-zejper, katerim so lahko pridružili. Tudi nekaj Celjancov — pa tega ex sedaj ne smemo izločiti.

(Dane), kopistični reg. zadruha v Celju z omejeno zvezo, ima v stroju dne 18. t. m. zvezo ob 8. uri v prostoru celjske štalične obliči zveze z naslednjim dnevom vstopom: 1. Posredni materialni 2. Potrjeje letnega računa 3. Izdajniški štetaletni delovni. P. n. zadruha in po-voja, da prišlo v občinski števili. — Opomba: Obliči zveze sledja voljavno, če je zastopnik vsaj desetih del vplašanih delov (28, zad. pravil). Vsek zadruha ima toliko glavnih, kolikor je vplašanih delov; vsak opredeli deset daja en glas, vsak glavni deset po 10 glasov. Tuji in bližnji zadruha ali korporacije morejo se dati zastopati po drugih zadruha (27, za-druha pravil. V Celju 6. prosinca 1903. Za na-čelnika: Dr. Ivan Dežak, a. r.

(Prostni bratovi v ljubljani) poročilo slavnostne predstave v novem delnem gledališču na čast štajerskim Slovencem polje po zlo-žani ceni v nedeljo dne 22. januarja 1903. Vsek odloži se:

I. razr. II. r. III. r.
Celje — ob 230 popoldne 3. — 390, 250;
Ljublj. trg. — 237 — 440, 330, 230;
Zidani most — 304 — 300, 270, 180;
Ljublj. trg. — 318 — 320, 240, 180;
Trbovlje — 327 — 330, 225, 150;
Zagorje — 336 — 380, 210, 140;
Ljilja — 342 — 190, 145, 95.
Prihod v ljubljani juhi klubov ob 450 po-poldne. O slavnosti v ljubljani infaral so bo poseben program. Gornje cene voljajo za vsako naš štiti leta staro omelo. Od več nego ročne priloge plača se posebej. Posredna volja je v toku omeli daj, z enkratnim listopost prej na-zemstilu, z vsakim omelim vplačom razven brat-va, brez delovnega mogoče. Vsi naši, kateri se dobi pri Dragotinu Hribarju v Celju, naj se prej ko prej ali vsaj dva dni pred obdobjem okoli, da se omogoči potrebne priprave. Vstopni-ki s slavnosti predstavi dobivale se bodo v Celju, v vlak in pa v ljubljani. Rojaki! Sedaj se radi najpogostje prika, da se omeli s svojimi brati celjski Savi in občudnjani občine po-izvode naših voljkah moči. Naj se odloži hitro vsakster, kaj misli si, ker toliko, da pride omeli alajaj in omeli opredili. Sprojan naših bratov Kranjcev volje vsiČuten in vreden občine vde-lebje. Glejte tedaj, da nas gre primerno število.

(Slina, gradnja slovenskega podoma v Celju)
Celjska valitarna in breznotna letka „grac-tapost“, ki tako rada otrobe volje, „pogru-tala“ je nekaj novega za novo leto. Nastavljajo po Celju od letos naprej samo nemške po-de, ki iz „njega“ ali blile od severa se ni povedala. Najbolje ob skupno a „Sildmark“ ustavila po-soben narod na ta namen. Namenjalo se bo po-tem v „njega“ in oči v grških blitih, koliko

je svoje moči, ljubiti omi klubek zemlje, kjer je njen, kjer ima triati in brati; morali bi Celji za napredok posameznega kneta ali občinske vrz-oja napredok celoga prebivalstva. — Žalibog, tudi omi sami ne morejo se obraniti ome vladajoče breznotnosti. Ni še dolgo, ko je neki velomisti gospod rekel, da Italijanci ni treba velomistiških rok, in noka občina se je branila, da je vsaj posodi člo budo a pujsini in drugini — konstantni drevesi; — zdaj! kjer je vladu nakarvala, da budo ona danosovala om „grajsko izmo“ — ktera je to danosova ostala — gola bratna!

In gospoda in mladina ima alaj mnogo mnogo posla — razsodi omajo, to ti preb-vači juhe Italijanci. — Irvati ali Sibi! V tej borbi se namoreja vsa valno delovanje za po-trebe znamenjane debole.

Res stradan primer narave; ker skoro budo Sibi in Irvati enakovratno alaj posajki. Unda Irvati „grajski“. Morebiti se (Tajpni) Lahoni se alaj vseljajo Italija. Irvati in Sibi bi lahko na isti list napisali svoj nekrolog, ako ga ne na-pajojo drugi.

Morebiti sem stikal predznan? Morebiti in vendar sem si veren, da je roman? Vankarot, ko valica om naroko človek, objame me zavest, da gledam alko izgubljenega raja!

namitkih blajpov in dekol, vajpov in konjev rabi n. pr. nemški g. Raskuch, da bo vsili člen-cem v Gradcu in „naj“ svedci svoje ideje, ali g. Alois Walland, slavni „german“ iz Žalene-perke, da bo oddajal razno tje vrste in težnje. Imenovat bi lahko še druge narodne toga za-ruka za pristoje nemške po-de, pa bojmo se, da bi s tem preveč ostraki celjske okoli ali po-priviti pristno germanke gospode (gib njih močre ob), plave lase in kratko pamet! njeja slovenskega jezika! Irvati zamore gospoda pri „valitarni“ — po valen razpusti morala bo prava nemška gospode v Celju kmalo stradati!

Spodnje-štajerske novice.

(Prevetli cesar) je daroval za popravo cerkve pri sv. Anariz v Slovenskih Gorah 100 gl.

(Prevetli cesar) je daroval za kolo v Št. Jozefu pri Kranjcu 200 gl.

(Prevenje pri čast. čuhovskih) Zupajo Šmarino pri Skalju je dobič g. Fr. Cizej, župnik v Jurklovi. Zupajo v Vel. Moti je podar-je g. J. Kotsnik, župnik v Soboti, ka-vel gre za provizorja g. J. Marinič iz Vel. Moti.

(Prevenje pri občinskih) Obščinski služ-bo v Sviti pri Mariboru je dobič F. Hampf-mann, do alaj podučitelj v Solini ob Dravi.

(Fohvale) je dobič nemoreno delajoč nev-natelj naroboslova občinskih g. H. Schreiner, od e. k. delnega občinske sveta štajerskega.

(V Trbovljah) je za izpisa izredni g. Ferd. Rok, ki je odlični redatelj slovenski. Živi trbo-veljski volici!

(Gospod Vinco Jekovnik) Izpisa Velenj-ski daroval je petih 200 kron dnuh sv. Cile in Metoda. Irvati ima za to blago daritev poseben zahvala. Da bi iskrenega redatelj vendar vsi narodnjaki gorjo posnemali.

(Pri občanu zveze Solajske Italije) dne 20. gradnja p. l. liti so omogljeno izvoljeni: gosp. Ivan Voljak, predsednikom, g. Kristijan Kern, podpredsednikom, g. Ivan Kakič, blagajnikom, g. Jurij Gorenec, tajnikom. Gospod Vinco Jekovnik, Izpisa v Velenji govori je pri tem zborovanju o potetih in koristi CiriMetodove družbe in pred-lagal, da se v prihodnjem letu priredijo večkrat vsilice, katerih čisti dohodki naj se posodijo tej prekornosti družbi in je ob omeli sam daroval prvih 20 kron za to družbo.

(Gornarici občini zveze) podniznice sv. Ci-rija in Metoda za Slovensko Italijo in okoliho vrtil se je v nedeljo dne 8. t. m. glavno družbo je zastopal g. dr. Josip Voljak iz ljubljane, ki je imel ob omeli slavnosti govor in razsodi po-meni in namen te letne družbe. Govor je bil premljen in strasen ter je napravil pri navzo-čih najbolji vtis. Gospodinja Irena Voljakova pa je s svojim ljubkim deklaracijam dosuga prav lep vpeh. Govor je le g. dr. Urta Lensek, valčb narzno k pristopu. Upisno se je takaj 112 lita-mov. Med temi je jeden pokrovitelj in sedem ustanovnikov. V odbor so bili voljeni: (g. dr. Urta Lensek, predsednikom; kaplan K. Tajk, izpisi-karjem; Peter Novak, blagajnikom, Fran Semec in I. Pintar pa namestnikom. Govor dobi je tako število iz Celja med katerimi je bil kmalo stane kvartet celjske Italije, ki je skrbel vsa čna zalava, da se je ljubljeno društvo zvezojki poskušni, ktere je s svojo primarno agencijo po-pelal. Sili so tudi govor drugih krajev, ob-odajali Pri posaj je svojega zastopnika v oči g. dr. A. Brumena. Novi podnizniki bolno mnogo let sestajajo v vspešnem delovanju. Tudi in nasled!

(Kupčevski Italijanci) prišli 22. t. m. in 12. febr. volji veseli.

(V Šentlajcu) se pripravljajo letos za todelo občinske volite.

(Bralsko društvo na Cveni) obaja v ne-deljo dne 22. t. m. svoj redni letni občni zbor v keli ob 11. uri popoldne a občijani vstopom.

(Društvo „Edinost“ v Sreditli) V oči bralnega društva „Edinost“ v Sreditli bili so pri občnem zboru voljeni tje gospode: Jos. Šinko gostinčar, načelnik; Ant. Koz, učitelj — tajnik; Maks Ribič, trgovec — denarinar; dr. J. Špelič, zdravnik; Mar. Čuček, poltar; Pavl Unger, nad-učitelj; Iv. Kolarč — odbornik.

Druga stvar, ki ne da poljedelstva da živi, je pomanjkanje žive vode.

Poljedelca časa, ko silijo hudo pikeja na poljetni obdelki, ko vedoma sapa, ki prihaja z visokih gub odganja ročno močrino, začne vsi — in skoro ni moči giniti si mali vrtili, kajti meška voda ne more se upotrebiti za zalivanje.

Ah kakor nam stari volodniki kažejo ni ne-mogoče prijaviti zemljišča dovolj močrno.

Po leoprdih, kjer se staka dolbenim, mo-rali bi zgraditi volkanike gubrine; pri posum-tih volh naj bi se narodelo velike pokrite jame, kjer bi se nabiralo toliko drage vode, ki so dano brezposelno gubila med polnami, in na prvo meradi bi skrbeli, da se pomlajo kime, kjer to ni posaj nemogoče. Tedaj bi olveda zemljo, vzal-dilo bi se novo življenje. Vase in ogle, žito in masekaj drugoga bi se dala pridobiti in mladina bi vstopaj pri polietru, in obdeloval bi zemljo; ako tudi ne vasa, a vendar toliko, da bi zemljišče ne opustilo, kakor alaj največ v juhi Italijanci.

Za to bi pa morali delovati vsi izobedni — in da bi se takih ne bilo, bili bi halotva v de-deli, ktera je pomnila toliko občudkov, posni-kov, toliko izrednih volk in ogle.

Njimi je dolžnost, vladati in dramiti ljud-stvo, koje jih tako silijo, omi morejo vrtili na roč, kako mora ljubiti domovino — in živeti!

(Nasleda.) Dne 29. decembra kopali so pri posmrtniku Mart. Rohanec v hladnem pri Mali Nedeži vodnjak (strepki). Ko je bil vodnjak kakih 10 m globoko izkopan, odprla se je vrv na kateri je bilo prvo namo vedro, s katerim so začeli vrtati v globino, ko je vedro ravno bilo v višini. Vedro padlo je tako nenehno na Rohanec, ki je spozdal stal, da mu je razgrajeno vse okoli in je rekel po strahovih mrtvih: »Za dve uri je dimal svojo dako. Zapustil je vedro in beel na nedolnih otrok. Bog nas varuj takih nesreč!

(Rodeljki Temalcevič) privedejo v arelo dne 23. januarja 1903 v gostilni gosp. Domstje Strlec, »pri polti« naredilo veselico v prid vlogih uspešnih. — Vesper: 1. igra, »Popolna luna«, vokalno v avtor: dežanj; 2. Gleda, 3. Prosta celovita in plav. — Začetek ob 7. uri zvečer, vstopnina 20 kr. za ocelo. — K tej veselici valj vstopiti. — Obleb.

(Velika nedelja.) Še dolgo časa se govori, da bi bil v naši občini premog. Ta govorica dala je povod g. N. Šušidnu, nekdanjemu občinskemu zenskiemu vitez, sedaj v pokoji, da je pri kopanju v Šušidnu, ter si tudi prišel dobiti rudne pravice in sicer so napravili že okoli 8—9 metrov globoko lukno v zemljo, a do sedaj niso našli še ničesar, vendar se kopanje nadaljuje, želimo pa temu poljubnemu gospodu obilo veselja, kar ako se začne na prvem v zasled kraju, bila bi to velika dolžnost za vsak okraj posebno pa za dolžne kraje in poslušne, v sedanjem času, ko so se drevi tako podražili. Vedaj ljudje dobite:

(Sr. Lenart pri Veliki nedelji.) Sodijski preiskava pokazala je, da (vran Karel), hčerkin sin iz Brance ni bil kriv maura svojega očeta, kakor je značil, »Damonas« povelja, murec pa je medel mrtvi, kakor se je pokazalo pri razloženju ter je pri tem tudi nenehno padel, da je dobil dolžno rano na glavi, in valod čista rana letel je siva za siva s katerim izista blazni v najbližji seli. Naši dokajni, pa nam je povedal, kakor je ljubi govoriti dimal in svedla krivo, ker ni počel končnega izsta sodijskih preiskav.

Druge slovenske novice.

(Slovenske posojilnice 1. 1903.) Izračun kakor posojilnice kaže 93.824 gl. dolžnikov, 93.728 gl. izdatkov, torej 185.000 gl. prometa. Njema stanje je takole: imajo ali aktiv je ukazala 72.119 gl. svoj tem izna 55.114 gl. v posojilih, 12.800 gl. pa pri drugih denarnih zavodih naloženega denarja. Njema zavzetosti (pasiva) pa znašajo 71.986 gl. svoj tem je dolžnih 9.765 gl. hranilnih vlog pa 38.608 gl. Čisti dobiček znaša 150 gl., ki je pridobil zadrževanju na kladu, kateri je namreč na 1316 gl. Dnevno se je 24 gl. dolžnik križala okraja, 10 gl. »P. dragovoljstva društva« in 3 gl. »Izidni sv. Cirila in Metoda«. Občini zbor je v nedeljo, 3. marca ob 10. uri dopisnice v tolekem postopu s sodečim denarnim sedem: Nagovor namestila, račun naložbe in poročilo nadzornikov, volitev namestila in nadzornikov, nastavi. Poslovati sta začeli s novim letom novi posojilni v Šušarji pri Jelah in pri sv. Lenarta pri Seljaku.

(V novem mestu.) Na vrnitve našega kralja niso, svedela se je tudi posojilnici, bil v ta na men skiljan tudi zbor, a valod nedolnosti ni prišlo do izvršitve. No, da so svoj nekaj sori.

(Dobnjaki pravo društvo.) V Novem mestu lepo napreduje, kakor kaže poslano nam letno poročilo.

(Slovensko uradovanje.) C. kr. okrajni sodski svet v Krškem, kateremu stoji na vrhu do sodiščini in neposredni organi, uraduje bo prav veliko v slovenskem jeziku. Pri razdi se je po član te korporacije posladali, da bi se izklopijo slovensko uradovanje. Ker se temu predlogu od nobene strani ni upogovorilo, najdemo se je, da ga bodo omenjeni sodski organi upodobili v tem duhu, kakor je bil stavljen.

(Sleparski kupci.) V novomeški občini je kradl moki, ki zdaj tako ni zelo draga, a svedela (ali gipso). Vred tega so ljudje, ki so zavirali krivi in tako pokvarjene moki, zločini in taje trije svari. Tega bode še pravica našla.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda na Brezi pri Poljaku obdobja.) je dne 6. januarja svoj letni

občni zbor. Zanimanje za družbo je zelo močno, kar kaže množična udeležba pri obhajenju. Občni zbor imel je posebno zanimanje družbi pod vodstvom, kakor je doslej. Priznati so morali, da odkar delujejo podružnice sv. Cirila in Metoda je vse drugo življenje nastalo med kerkilni Slovenci. Takaj se ne more drugje delovati, kakor s posilnavanjem in svedenjem, to pa se vedno splošno. In soro ki se seje, kvo zveni ter je upati, da čimrli veliko sadi na vseh straneh, kakor tudi nasodna polja. Glavno društvo je nastopilo g. Drag. Hrbar iz Celja, ki je med drugimi pojednaval razvojni tati vrednosti prave denarja in zori denar sploh.

(Ali bodo slovenski pisali) pri nagajstvih v Celovici in Celju. Društvo, dobiti odliko, a katerim se je strnili v Celovici namazila razodila, bil je nemški, le reči so je Slovenci odgovor sledi. Ali niso mogli že za prvi odgovor prekriti slovenske prestave? Mi mislimo, da bodo vsi napajali še dalje, kakor razvijati otroci. Ali ne vidjo Celovčan in Celjani v L. bene araril obdobje?

(Brodarica po Savi.) In po vseh avstrijskih vodah je s novim letom popolnoma odpravljena.

(Kadeška učiteljica.) gospica A. Kolčeva, je promocija v Koroško. Katarzina čaka pri sv. Križi blizu Kotanjevice se različi na dva razreda.

(V Gornjem.) na Przemskem se posredujejo s masarstvi posojilnice.

(Gurli.) je g. Teodor Doljak, avstrijske dolžne solate v Trstu. Pokojnik bil je brat znane pisateljice gospe Pavline Poljake, ki je v 41. letu. — Pred trmi leti bil je na ministri državnega pravdnika v Gorici. Zapustil je mlado vdovo. Naj v mladi polira:

(Akad. društvo »Slovenija« na Dunaji) pravih a prijaznim sodelovanjem slovenskega mešana zloca slovenskoga pevanskega društva pod vodstvom vodstvom prvega pevskoga gos. A. A. Finke, benekoga in mnogega tamskarskega zbor slovenskega sklad društva aljani koncert s ple. sv. v ponedeljek dne 6. sredina 1893, v prostori. Ronelberger pleme družine 1. Schilling gasse Nr. 4. Začetek toine ob 8. uri zvečer. Pri plesu svira voljaka g. dila polpolja. Aleksander 1. car ruski kl. 2.

Druge avstrijske novice.

(V kmetijskem ministertvu.) je bilo po svetovanju o tem, kako bi se osrednalo kmetijsko razdobje. Vse dide: Ali skrbeti je treba, da mure razdobje, ki se sveduje, ne ostanejo samo na papirju, kakor n. pr. občne, uskup da tudi delajo. (Na posede.) sta veda naš in opredili finančni minister od listička potrebno sveto dala, da bosta mogla kmeti niti zlati denar. Pa se bodele torej zopet s tajna perjen kladu.

(Gurli.) na Dunaji dr. Stefan, vavstični profesor, zdel obznanj in pisanja slovenski. Bil je po rodu slovenski Korošek.

(Nova volična) državnega zbora, ki je vlada krju, mesto da bi to poslanci stori, kaže strahno parlamentarno uboštvo naših zastopnikov ljudstva. Vlada bode opet dubila volitve, svetovanje iz zveznih šibenice, Poljake, nekaterih konservativcev in Staročev, ter Slovencev.

(Graf Hohenwarter) je izjavil na konferenci s ministri, kakor javlja baje iz nemurjivega vira, »D. Polski«, da ne vprejmo vslednjega programa.

(V Dolnji Avstriji) vsejajo ušleške plače tako, kakor je pri uradnih obdobju, to je, da se bodo bujli dohodki in večje plače po starosti uradnikov, da bodo torej stariji uradniki pomake na višje plače, če tudi bodo služili reimo v zadnji vlog. Ibi tako pravilno nadležitev ušleških plač predlagajo štajski ušleži, neke, vsi smo enako izpraznili, enako dolo iznemo, nekaj ta torej ušleži po moštih in trgih imeli večje plače, kakor oni po knežih?

(Na Opatem.) je velika agitacija zoper namazovanje civilni zakon, ki bi ustregel morebiti je bilon konstati, da ti se bode s kristjani potudili. Prav je, da se takim nepotrebnim namazom dakeriču s ljudstvom vred upira. Zakon naš ostanje sveta seš.

Ogled po širokem svetu.

(Nadvojvoda Franc Ferdinand.) ki potuje okoli sveta, je porcelni po daljini sveta, n. pr. zlat v Aziji, lepo spoznal, kar dela zlat njema in njegovi avstrijski domovini, kateri zlatu hiti prej ali slej dober vladar.

(Na Nemškem) leče mladi v ostri cesar z vso silo imeti, da se sprejme od zlovesne novi voljaki zakon, ki bode ljudstvu nakoli nora breznosa. To je stvarno, kar vstopajo države za v politiko potoljajo. Ljudstvo pa lakota trpi:

(V Črni gori.) je tuje spor po nekaterih občinah.

(V Bolgariji) se pravoslavna duhovščina upira prerazdi ustave, po kateri ni več pravoslavna, da ne moremo, da bi moral biti pravoslavni vore, kakorito je namreč bolgarski narod.

(V Rusiji) bode zopet veliko posilnavanje, zato je ukral ruski car čisto in lebonica zidati, da bodo imeli stradiški kraj zidatka. Bi bilo tudi pri nas po mnogih krajih todelo.

(Na Francoskem) so prišli pri sodijskih obhajenju v pamski gojrtji strahomno reči na dan. Podkupljeni so bili posilnari in ministri kar od kraja. Soljano ministertvo je moralo zaradi tega odstopiti. Bati se je svedenje.

(V Severni Ameriki) imajo hudi mraz, n. pr. v Tower v Minneti, kjer uživa »Amerik. Slovenci«, je bilo decembra huj mraz 30° K. — In vendar pristavljajo naš tovari, da leče nastopi prava zima, ki bode do majnika trojda.

Dopisi.

(Za Soltanja, dne 7. prosinca 1903.) Dne 29. gradna imela je soltanski štatalni v Soltanji svoj redni občni zbor, in je ta tem doručilo došlo leto svojega obstanka. Ako pomislimo, kako reno in polirano začela je ona pred desetimi leti svoje delovanje v festr ure od trga odhajenim Ibruh-rij, ker v »popolnoma nemškem« Soltanju se takrat ni bilo prostora za slovensko štatalno, ako pomislimo, koliko nesrečnih napadov in obkrovanj je morala ona v tem kratkem času od svojih naprotnikov pretrpeti in ako pomislimo, da je bilo posilnavstvo našega trga pred krstikom čezem je večina našega duha navdušno in da so mnogi mislili, da človek brez takega nemške ne more večkrat postati, karimo se pač čuditi, ako pogledamo danes na naše vso štatalno in v vidimo pomno glavo poravnjavati na najlepšem mestu našega pomenu trga in najbomo v isnenki štatalnjurjev vpsanih nekaj čez sto ur in med njimi naše naprednjake tržane in občinke, kakor tudi večino uradnikov in lepo število zavednih Vojenpjav, in priznati moramo, da je to dolo in sad nemškega in vztrajnega, odločnega in neustutljivega delovanja naše vso štatalno, naših vseh narodnjakov.

S pripravljenim pevskih zabavnih večerov in drugih veselo pridobila si je naša štatalna veliko prijateljev in udov in zati zolga pevanska slovenske slovenskega pevanskega društva dne 14. avgusta napravila je na naše prevladstvo smogel utia in je upiralo nozmetno na protujo našega miha naroda po odelj štajski dolini ter pripeljala štatalni smogovi novi udov.

Veselo delovanje naše štatalne vesoljajo bode pa tudi na novo dolo in pripravljeni smo, da bodo prišli kmalo ča, ko bode mram dvih ali trdi nemških štajski bi bi Soltanjani avstrijski štatalno na svoje občno narodno zabavstvo in si bode vsakur v čast bil biti na tako imenitnega narodnega društva.

Vendar si ne zamisljate v Soltanji po štatalno upirno in smogovi dila in trudi bode bode, prednj utrebimo ljudsko in plavico in zati nastopajo leta, ko bode pri nas občinke volitre in si bodo naši nametniki gotovo na vse kriplje prizadevali, da si olajajo poplavljenost v občinah nastopi, zapeti bodele smogovi vso strano, da pokazemo sveta, da smo Soltanjani Slovenci, in da je Soltanji slovenski tri in da pravni Nemci v Soltanji akonaj niti ne pomamo.

(Za Sagerja na Savo, 27. decembra čer, dop.) Oskar so v našem lepem kraju ustanovili naš dila »Zagradni Sokol«, je malo krajec na Slovenskem, kjer bi se namreč življenje tako